

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Generalis Totius Sacri Ordinis Clericorum Canonicorum
Historia Tripartita**

Pennotto, Gabriele

Coloniae, Anno M.DC.XXXXV.

XVI. De reformatione monasteriorum S. Mariæ in Portu apud Rauennam, & S. Ioannis Baptistæ prope Castrum S. Archangeli in Episcopatu Ariminensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38634

634
Item Pontifex mandauit nomina dictorum martyrum scribis Catalogo Sanctorum. Didius Pontifex vocabatur Urbanus. Hec ex quadam Chronica Brixieni. Postea hac Ecclesie Domino concedeente reformata fuit per canonicos nostros Lateranenses anno Dom. 1524. sub R. P. D. Ludovico Salodense primo Proposito, & tertio reformatore.

VIII. Deum istud monasterium viris tum generis, tum virtutis nobilitate illustribus semper floruit, & nunc etiam floret, inter quos recentri merentur in primis Dominus Paulus Bononiensis Propositus, de quo proxime dictum fuit. Dominus Constantinus Rufconus Brixienensis, & vita integratus, & linguarum peritus conspicuus, qui inter alia ingenii sui monumenta scriptit Commentarium in Genesim o<em in partes diuisum. & de fide, & terminis humanae cognitionis, & libertatis librum unum. floruit circa annum 1550. Dominus Hippolitus Chizola generis nobilis, sed Religione longe nobilior, qui eum est Theologus acutissimus, & Concionator facundissimus, tum verbo, tum scripto nomen suum mirifice illustravit. Scriptis responsiones ad Vergerium librum unum. Sermonum predictabilium librum unum. Obiit anno Incarnationis Dominicæ 1555. Alcanius Martinengus ex Comitibus de Aro predicti Constantij discipulus, qui inter munera publica, & monasteriorum praefecturas, & totius congregationis regimen, quibus per multos annos fuit detenus, studium sacrarum literarum nullatenus omisit, quod testantur illius Commentarii sub titulo Glossæ magna in Genesim duobus voluminibus comprehensi, quibus tam dispendiosum plurimum operam contulit. D. Cherubinus de Beteris nobilis Brixienensis, & eiusdem monasterij professus, & Abbas, de quo plura dicenda, quia modò reticemus, quoniam Deus dante in viuis agit. Obiit autem praefectus Alcanius Martinengus anno 1598. cum triennio praedictè generalem totius congregationis praefecturam tenuisset. D. Iacobus Tribelchius vir multe eruditus, ut illius opera indicant, que partim typis edita, partim manuscripta in Bibliotheca ipsius monasterij seruantur.

Nec omittendus Ven. P. D. Iulius de Mauris, qui ob singulari integratitudini pluribus vicibus in diversis monasterijs Abbas designatus, eti relectans, & inuitus, tandem abdicato à se omni regimine, non sine sanctitatis opinione per aliquot annos in codem cenobio vixit, qui octo genario maior existens, diuinis tamen aderat, & nocturnis ac diurnis horis omnium primus semper indecessus intererat, ac si fuisset in iuuentute constitutus. Obiit Brixie anno 1621. huius boni viri manu factum, & charitas tunc potissimum eluxit, cum ipso Patavij existente in canonica S. Ioannis in Viridario, cuius praefecturam tenebat, quidam Diabolo suadente manus in eum violenter.

tas iniecit, vt clanculum in cubiculo præfocaret, idque superiores rescientes in delinquentem animaduertere voluerint, supplex illy ueniam impetravit, fassus se nihil offendere ab illo passum, unde & absolutus fuit.

CAPUT DECIMVM SEXTVM.

Dereformatione monasteriorum S. Maria in Portu apud Ravennam, & S. Ioannis Baptista proprie Castrum S. Angelini Episcopatu Ariminensi.

Odeum anno 1412. celebratum est primum Capitulum generale nostræ congregationis à Bononia in monasterio S. Vito, in quo electus fuit Rektor generalis R. P. D. Ioannes de Ollandia, prior cum canonicis Frigidionarij præfitorum legibus, & institutis viventes nullum generale capitulum cogerant, vcl quod licet reformati adhuc sub Episcoporum regime, & potestate viuent, vcl quod ipse Prior reoualij Frigidionarij totius congregationis esset caput, ad quam cum capitulo monasterij electio, & infinitio Priorij, & Prælatorum aliorum monasteriorum spectabat. hoc autem anno quantum conceper possum, facultatem congregandi capitulum, & confidendi Rektorem Generalem obtinuerunt: nam de hismodi facultate per fidem Apolloniaci lili facta testatur Martinus V. in privilegio interius reddendo, quod incipit: *Sicut in loco regestu cum inquit; Prætor etiam autoritate statuum, ut pro deductione, atque expeditiva determinante causarum contingentiis de tempore in rebus, & in currentium de loco suis, de canonorum generis Religionis usque veni idoneum redirem novem, vel conservare, seu visitatorem principalem, præter visum fuerit, eligere, & creare recte formam de corundem electione, & confirmatione locutus sollempniter monasterij alias ab apostolis sedi concessas. Licit priuilegium, in quo prædicta concessio continetur multo labore conquisitum, nullatenus potuerit inuenire.*

A Nno vero 1419. congregatum est rufus Capitulum generalis in codem monasterio S. Victoris, ubi electus in Rektorem Generalem, D. Galindus de Comitibus Bardi Placentinus, adiutique Visitatores D. Leo de Carate Mediolensis, & D. Petrus de Rido Patavinus. Hoc anno inchoata est reformatio insignis monasterij S. Mariz in Portu apud Ravennam, de cuius

unquam, ac dignitate quoniam lib. superiori ap. 47. plura tradidimus, nunc de sola reformatio dicimus. Hoc monasterium, quod ex capitulo præcipue congregationis, temporum difficultibus, & armatori excusonibus multa gravius non fæcili passum fuerat: uenit in profundum omnia malorum occidit, sicut fuit tempore schismatis anno 1378. inchoatum tamen commedatum fuit eidam Anagni papa Cardinali S. Potentianu, quem adiuu dementia Gregorius XII. Cardinalatus calo, & digerit priuatus. hic namque lucris incolus deditus omnes illius ad eum ruere perire, & Ecclesiæ canonics deservi, & monasterio vel alienanti, vel oppignorata: tandem inflante D. Obizone Ravennæ Domini filio in anno VIII monasterium in manu Pontificis sponte resignavit, quod Pontificis filio de Bagnacavallo canonico regulari consilio, & multo dilectio in spiritibus libis, & tempore collatum restitueret, & illius bona, iuuenienter, quod licet raula lopondise, si imponens, quod omnia feta bona monasterio, & eis opignorata, vel aquarum collationis sufficiat, fuit incuria, & ignavia, res noscendi tempore in petius vergere permisit, ad remittere canonicorum ad unum Priorum, & eis regeneretur quod cernentes Cives Ravennæ, ac in primis ipse Dominus Obizo, quod quidam susciperunt eidem Priori, canonicos optimis tunc apud omnes auerteri, & monasterium reformatum vocare, postea predimi mox vi reformatio perpetua mentis robur obincaret, tam ipse Prior, quam uicarius Dominus Obizo per Martinum V. illi infirmis supplices petierunt, nec mora obseruit, accepis literis Apostolicis Ariminensiis propositis, & legibus præfatis publicis instrumentis committebat. quarti vigore dicti tempore anno 1420. Ravennæ profectus, monasterium instrumentis confici mandauit, cu-

1. Christum amem. Anno ab eiusdem Nativitate. 2. 1421. 13. tempore S. in Christo Patri, & D. Martini domini prout dentia Papa V. & die 20. Septembris, Fons patrum & fons præfatus publici instrumentis invenit, & eis deinde, quod R. in Capit. & D. D. Hieronymus Dei, & apostolice sedi eti ipsius Ariminensis, in hac parte Communione sacerdotum apostolicas, receptu in debita reuere- tione auctoritate canpi mors Romane Corie ma- gister confidat, quoniam tenuit, & conueniens sub- sequitur. Martini Episcopus fatus servu' dei Vt. 3. 1422. 1. tempore multis episcopis & apostolicis bene- dictis, & ibide sedi a per-

antiquitate, ac dignitate quoniam lib. superiori cap. & 47. plura tradidimus, nunc de sola reformatione dicemus. Hoc monasterium, quod certus caput praeipue congregationis, temporum difficultibus, & armatori excusoribus multa damnatio gravissima non femei passum fuerat: enim in profundum omnium malorum cedidisse vixit tēpore schismatis anno 1378. inchoatusq[ue]o nuntium commēdatum fuit eidam Angelo prebbytero Cardinali S. Potentianu, quem obitum demerita Gregorius XII. Cardinalatus nūlo, & dignitate priuata hic namque lucerii scelis folium deditus omnes illius ades tueri permittit, & Ecclesiam canonicos deslituit, & monasteriu dona vel alienauit, vel oppignorauit: tandemq[ue] in instantie D. Obizone Rauennæ Domini, sub Innocente VIII. monasterium in manu Pontificis sponte resignauit, quod Pontif. a Petro Mino de Bagnacavallo canonicos regulari constituit, et multipliciter in spiritualibus, & temporalibus collapsum restituere, & illius bona, iuste tueretur, qui licet multa sponspondit, siue impotenta, quod omnia feret bona monasterij selevit oppignorata, vel aquarum collubionibus iustificata, sua incuria, & signavia, res monasterij semper in peius vergere permisit, adeo ut numerus canonicorum ad unum Priorum, & locum redigeretur quod cernentes Cives Rauennæ, ac primis ipse Dominus Obizo, primo quidem transfereret eidem Priori, canonicos Frigidonarios optimè tunc apud omnes audientes, ad monasterium reformatum vocare, quod & prefuit: maxime et reformatio perpetua lenitus robur obtinaret, tam ipse Prior, quam paxatus Dominus Obizo per Martinum V. illum coherbari supplices petierunt, nec mora obnuerant, acceptis literis Apostolicis Arimini Episcopo directis, per quas totius reformationis summi illi committebat, quia uigore dictus Episcopus anno 1420. Rauennam profectus, monasterium visitans, & reformauit, & de predictis publicis instrumentis confici mandauit, cui exemplum hoc est:

IN Christi nomine Amen. Anno ab eiusdem Nativitate 1420. menses 12. tempore S. in Christo Patri, & D. N. Martini duina prouidentia Pape V. & die 20. mensis Iulij. Universit, & scolæ presens publici instrumentis infestuosa pateat evidenter, quod R. in Christo P. & D. D. Hieronymus Det. & Apostolice sedu gientis Episcopus Ariminenus, hac parte Commis sari, & executus apostolicus, recepta cum debita reverentia sedi apostolica, & S.D. N. prelabatis bullis plumbis ad cordula canique more Romane Corde matris, & carum tenore visu, implexu, lato, & diligenter confederatu, quarum tensor, & continentia subsequatur. Martinus Episcopus seruus servu' Dei Ven. Fr. Hieronymus Ariminius satatus & apostolica benedictione, inter eatas multiplices Ge. statim en Co ntra sua ad Civitatem se transluxit, & ibide facta per

Decet-

Decretens insuper eadem autoritate debere deinceps obseruari in dicto monasterio in Porta futuri temporibus vniuersitatis, & singulae, ritus, mores, obseruantias, conuentus, ordinaciones, & statuam dicto monasterio de Friesonaria proflata monastico baleniu vigore solita, statuens præterea, & ordinans autoritate praefata, quod poliquam ipse Prior ab ipso Dominio Episcopo, & successore exhortatus, proper eum debilitatem & sevum, inductusq; plorius ad cedendum Prioratu pro bono, & utilitate dicti monasterii, & nequaquam cedere volens, penitusq; recusans, postquam dicto monasterio in Portu præsidere desierit, & tunc ex eu, qui prius illi per annum prefuerit, dicti monasterii in Portu honorum regimini, & administrationi in manibus Conventus ipsius monasterii, nonne exceptione, & contradicione sublata cedere, & renuntiare libere debeat, & sit scribitur, & ab his modis regimine bidem, & administratione eo ipso absolute penitus habeatur, licetque Conventus monasterii in Portu huiusmodi ad electionem alterius imbi procedere, seruare alias dicti monasterii de Friesonaria statuta, & primitus memorat, & conspiciens, ac considerans prefatum Dominus Episcopus, & executor, dictum fratrem Petrum Priorum prefatum informis et grauatum, senisque confundit, & se bene (vt decet) verisimiliter habere posse nequam, & visiter circa curiam regimini, & gubernationem monasterii in Portu prefatu, forenecessarium super hoc prouidere ad ipsius monasterium, vt Conventus eiusdem maiorem utilitatem, & commodum, adversusque inconsecutionem, ascretionem, & prudenti venerabilis viri Domini Galduin infra scripti, vnu ex prefatu, & infra scripti canonici in ipso monasterio constitutis, eundem D. Galduin presentem, & deuote de consensu, & placito infra scriptorum aliorum suorum confratrum, ac humiliter acceptam, eidem Priori volenti, & liberè consentienti de dicta autoritate prefata, & constitutis coadiutoriis cum plena potestate regendi, gubernandi, & administrandi dictum monasterium, & eiu boho spiritualiter, & temporaliter, prout fibividetur expedire, tamen semper de consensu, & consensu Priori eiusdem, que quidem omnia, & singula sic acta gesta, & exenta mandauit idem D. Episcopus, & executor per prefatos Priorum, & canonicos sub indignatione Ecclesie Apostolica immobilitate obseruari, referuans sibi tempore predicti, & circa predicta, ac alia omnia, qua consenserit, ad correctionem, & reformationem dicti monasterii in Portu, & conuentus eiusdem fore utile, necessaria, seu quomodo libet opportuna, aut oritatem, & potest acce sibi ab Ecclesia sedis concessas, & quibus virtute literarum prefatarum vis posse quomodolibet in prefatu. Demum D. Prior in sede ante altare collocauas, predictos & infra scriptos canonicos, vt supra in dicto monasterio constitutos ad pacu oculum, tanguam dicti monasterii canonicos deuote recepit, & ipsi genitrix eundem reverenter recognoscerunt, & humiliter in Priorem cantantes alta voc; Te Deum laudamus, &c. De quibus omnibus sicut suppragestis, & executi, idem D. Episcop. & executor fieri mandauit per me Notarium infra scriptum publicum infra-

venienti, sicut Pontificis sigilli munimine habuit atque iu quidem capuiciori, ut supra constitutis ut nonne sunt hac, videlicet D. Galduin de Bardu, D. Gualduin de Papia, D. Nicolaus de Alemannia, D. Antonius de Fle. rentia, D. Iohannes de Brabantia, D. Bartolomeus de Crema, D. Iacobus de Venetijs, D. Paulinus de Vicentia, D. Leonardus de Barbu, D. Andreas de Venetijs, D. Niccolus de Papia, D. Antonius de S. Archangelis, Frater Lucas de Alemannia Conuersus, & frater Antonius Conuersus de Venetijs.

Acta, & celebrata fuerunt hec in monasterio in Portu prælibato Rauennatensis Diocesis, ante prefationem predicitum mag. Dominorum, & viraram prænominationum videlicet sicuti sicuti. Prefatibus ergo illustris Doctoribus D. Pacino de Frisia, & D. Scoto de muratoribus, M. agistro Paulus medius, Magistro Bonifacio grammatica professe, D. Bartolomeo de Parma, antonio de Balbu, Alberto Gerandus, & aliorum compatriotum ceteris Rauennatensibus maliudine copiosa: necnon Ven. viru D. Antonio de Barbu canonico Ariminensi, fratre Gregorio de . . . Ordinis Curia Ariminensis, & Gofredo Henrico Theotonio confidem D. Episcopi familiari, ac alijs testibus ad hoc vocatis, habitu, & rogatis. Et ego Officium sibi quiesciens, & agistro Iacobu de Cesena, cuius armonia, potum Apostolica, & imperiali autoritate notarii, & Index Ordinariorum, & nunc notarii, & officiis prefati D. Episcopi, & eius Curia Episcopalis Ariminensis, rati ad hoc notanda, & scribenda ab eodem D. Episcopi, & excusatore specialiter assumpsi, & caputate p[ro]misi omnibus, & singulis duci feci, & præcepti, & gerentur, & fierent, inter se, ea quoque etiatis, scrispi, & publicauis, signaque meus consulem approposi, & in maiorem sibi fidem, & testimonium transmissum, hoc instrumentum de predicti D. Episcopi, & executori mandato, sibi pontificis cuiusdam apparet, ac murimine roboravit.

Memini cunctis reformationis eruditissimus Hieronymus de Rubens in Historia Ravennatensis, lib. 7. sub anno 1439. ita scribens: Causa vnguis, Lateranensis, quo ab ipsi apostolico dilectum mittantur ferunt, à Diuino Augustino Hispano Episcopo instauratum, deinde à Petro bisuteri Portuensi canonico ad Rauennatensem, cum sibi introficeretur, & absoluto viri memorauit, Rauennam sed canonibus illud Portuense contulere. Ad eam enim illud quorundam sibi commendatis, p[ro]ficiunt, sed ab eis elutus, ut deenerat, vix ut duxit rite, nonne possent: itaque Rauennatensis usque ad Martinum, & anno Pontifice postulantibus, ut tanquam canonici restitute, & viri p[ro]ficiantissimo illud balutatu clausum refixit, ac eontra securi obrebat. Atque post predictum Episcopo mandato, vi est Friesonaria vobis haud aducere i canonicos, quos & facti estis primi prefaci Prior fuit Galduin Bardus Placentinus, cum eadem anno in Consiglio eius Ordina Veneri, balutum prefecram, etiam Generalem transiit, sicut auctor ait ab anno Christi 1420.

Lice

I. Intercedo ex illo tempore disciplina canonicis in Portuensi cenobio, cum totius populi Rauennatensis ingenti lativa reslorumfect, canonicis nullominus inibi degentes summanam omnium temporalium bonorum inopiam sufficiunt, et dicunt ei, omnia monasterii deusignata esse, vel alienata, vel quis præsummat nihil ei defuit, quia Deum timet, in primis Rauennae Domino cuncta in ecclesia conferente copiosè, donec monasterio recuperarentur, quibus recuperantur. Viri, Dominus Galduinus Prior sedulus incurset, et hoc illus potissimum labore, ac diligenter monasterij Prioratus, videlicet S. Barnabae proprie Mantuum, S. Margaritaz in agro Fidenziano, S. Marie de Stradella proprie Faentie, & Angelini agro Foroliviensi sunt nobilitati. Demum hic Ven. P. verò fidelis, & prædicta familia Domini constitutus, intercessu monasterij redditus taliter auxiliis dignita canonici præter famulos conseruante, ut possent, quo cum deuentum esset anno 1438, grasse in illis partibus epidemias, et canonici sunt consumpti, reliquos Nicanorium Picinio Rauennam obficiuntur, monasterium occupando, & militibus complendo, & omnes bona diripiendo fugant, quam oblationis ne malum capit in membra deriaretur. Eiusdem IV. codem anno duos illius Prioratus, etiam S. Marie Charitatis Venetiarum, & S. Barnabae proprie Mantuum ab eodem monasterio perpetuo leparauit. Ex quo Picinio in omnibus recedente, canonici ad illud reuerendissimis bonis expoliatum repertientes, ab aliis refutante, collapsa inflaurant, & cœsionem in statum prælinum reponunt, cu[m] ecesserint circiter quadraginta Sixtus IV. bellorum Venetos, qui Rauennatensem ciuitatem incolerant, exercitato, Cenobium Portuense prope Mantuanum, et cum omnibus illis bonis Patriarche Antiocheno Laurentio nomine, qui era nepos Pontificis commendauit, anno 1438, Calendis Ianuarij, licet rebus cum Venetis concordio, & prædicto Patriarcha post bimillennium defuncto, monasterium Portuense cum Ecclesia S. Crucis Cesena, quibus illis erat membrum, sensibus mobilibus expoliatum iterum ab aliis redierit.

Dicitur intem anno 1438. Illustrissima & Religiosa feminis Domina Lucretia de Malaspina, Sigismundi filia & Alberti Estensis contubernium instituit, per quam institutionem multa bona que sunt in agro Ariminensi, prope castellum Sabiniensem, in loco, qui sicutur Gualdi,

Anno vero 1438, prefectus fuit monasterio Venetarum, Peter D. Matthaeus Bossius Veronensis, et in eis vir sapiens, & prudentis singularis,

lab. III.

IV. *I*ace vero ex illo tempore disciplina canonica
in Portuensi cenobio, cum totius populi
Rauenensis ingenti letitia restorauisset, cano-
ni nihilominus inibi degentes summam om-
nium temporum honorum inopinata sustine-
bant, quod, ut dictum est, omnia monasterij ba-
ni oppignorata essent, vel alienata, vel aquis pra-
ficiatis nihil eis desuit, quia Deum timabant,
codem in primis Rauenensi Domino cuncta ne-
cessaria sua conferente copiosè, donec monas-
terii bona recuperarentur, quibus recuperandis
Ven. P. Dominus Galduinus Prior fidelis incumbens
debatum illius potissimum labore, ac diligètia
quatuor monasterij Prioratus, videlicet S. Bar-
tholomaei propè Mantuan. S. Margaritæ in ago-
nibus, & S. Mariae de Stradella pro Faenæ,

cernens monasterium in aperto differentine constitutum, rapinissim; pro libito expostum, fundi sat amplius in loco, ubi dicebatur Casa maior, intra Cittatem prouno Canobio extruxisse comparatus: ubi sequentianno Ven. Pater Dominus Sylvanus Mauracense Patricius Venetus, cum eius loci Prior, noui monasterij prima fundamenta ecceit, in die solemnis S. Marie ad Nives ad quod anno 1503. Ven. Pater D. Hieronymus Contarens Prior cum to canonico utrum collegio ex veteri Canobio transmigravit, & in eis fedes locauit: quod exinde maximum accepit incrementum, exfructa mira pulchritudinis, & magnitudinis Ecclesia sub invocatione S. Marie in Portu, quazante triginta circiter annos fuit absoluta.

I Stud monasterium multis privilegijs per Romanos Pontifices, & Imperatores fuit munatum. Privilegia Pontificum ferè omnia continentur in lib. Indultorum nostræ Congregationis.

Primum. Paschalis II. datum anno 1115. incipit. *Desiderium*. firmat ordinem canonici in monasterio institutum. prohibet discessum a claustro sine licentia post factam professionem. dat licentiam suscipiendi clericos. & laicos ingredi volentes. confirmat bona aquista. & legitime acquirenda.

Secundum, eiusdem Paschalis II. datum anno
1118. Pontificatus sui anno 18. incipit: *Ad hoc Apo-*
stolica: confirmat bona acquisita, & acquirenda.
dat facultatem recipiendi clericos, & laicos, ordi-
nationes clericorum, & consecrationes, oculum,
chrisma, eligendi sepulturam.

Tertium. Honorij II. datum anno 1125. incipit: *ad hoc vocatus falso. Suscipit canonicos cum monasterio, & omnibus illius bonis sub immenda tutela, & protectione Sedis Apofolitice, confirmatione bona acquista, & imperfictum acquirenda liberat a grauaminibus extraordinarijs.*

Quartum. Innocentij II. datum anno nono
sui Pontificatus, videlicet anno 1139. incipit. *tu-
fūretu. cōcordat cum p̄m̄ilegio Alexandri IV.*
inferius ponendo.

Quintum. Cœlestini N. Datum Laterani 13.
Calend. Maij Pontificatus sui anno primo. incipit:
Cum à nobis Prohibet, ne quis Priorē, vel Ca-
nōnico, ant ipsorum Ecclesiā audeat temera-
riously invadere ecclesias fratrum, quae Ecclesiæ

ria impietate moleolare super his, quæ Ecclesie, aut illius obedientiis cuiusquam ultima voluntate relinquuntur. Prohibet ne decime posselliunt ad mensam predicatorum canonicorum iustè pertinentes, aliecum insolentia perturbant.

Septimum. Alexi id N. Datum Laterani pridie Idus Februario Pontificatus sui anno 3, dicitur ad suffraganos Ecclesia Ravennatensis,

qui ut erat vir sapiens, & prudentiae singularis,

Hhh

Abba-

Abbes, Priors, Decanos, & alios Ecclesiastum Praelatos, quos arguit, quod monasterium Portuense in illius personis, & bonis à nonnullis malefactoribus injurijs affici, & molestari permittant, quos iubet ipsi monasterio, & canonicis patrocinio defensionis adesse, malefactores per confusas Ecclesiasticas compescendo.

Ottavum. Cœlestinum III. datum anno 1196. incipit: *Commisso*, recens bona monasterij, quæ confirmat, concordat cum priuilegio Alexandri V.

Nonum. eiusdem Innocentij datum an. 1207. incipit: *Exhibitum*, dat facultatem fructus prædiorum monasterij aliunde collectos Rauennam transferens sine solutione aliquis grauissimus.

10. Innocentij IV. datum Lugduni 5. Idus Martij, Pontificatus sui anno 7. incipit: *Damina*, indulxit, ut in Ecclesia Portuensi, vel membris eius canonici Portuenses cogi non possint ad alienius receptionem, vel prouisionem aliquius p[ro]fessionis, vel beneficii Ecclesiastici, per literas Apostolicas non facientes expressam mentionem huius priuilegii.

11. Innocentij IV. datum Lugduni 4. nonas Aprilis Pontificatus sui anno 5. incipit: *Petitionibus*, affirmat Ecclesiam Portuensem nullo medio ad Ecclesiam Romanam pertinere, dat facultatem reuocandi profugos ad claustrum.

12. Eiusdem datum 16. Calend. Decembri anno 10. incipit: *Sacra[n]ta*, suscipit Ecclesiam cum omnibus bonis sub protectione S. Petri, & Sedis Apostolicae.

13. Eiusdem datum Laterani anno 11. incipit: *Et in dilectu*, concedit, ut ad recipiendum aliquem in canonicum in Ecclesia, vel eius membris cōpelliri non possint, neque ad proutidum aliqui de pensionibus, vel Prioratibus, vel beneficiis ad Ecclesiam Portuensem spectantibus, etiam per literas Apostolicas, non facientes mentionem huius induiti.

VI. 14. **A**lexandri IV. quod per extensum hic ponitur, videlicet:

Alexander Episcopus seruus servorum Dei. Dilectis filiis Priori S. Marie in Porta Rauennateni, et iisque fratribus tam presentibus, quam futuris regularem viam professus in perpetuum. Commissa nobis Apostolice Sedis nos hortatur autoritatem, ut loquuntur eius auxiliis devotione debita implorantibus, rations subsidium impudere debeamus: quia sunt iniusta petentibus nullus est tribuendus effectus, ita legitima, & iustitia postulationis non est diffundenda pettio, eorum praesertim, qui cum honesta vita, & laudabili morum compositione gaudent omnipotenti Deo deferunt. Ea propter dilectis in Domino fili vestri iustis postulationibus clementer annuimus, & Ecclesiam beatam Mariam in Porta Rauennateni, in qua effigie divina obsequio manuasti, ad inflar felicitate mem. Innocentij, & Adriani prædecessorum nostrorum Romanorum Pontificum, sub beati Petri, & nostra protectione suscipimus, & presenti scripti pri-

uilegio communimus. In primu si quidem flatentes, re ordo canonicus, qui secundum Deum, & beatu[m] angelorum regulam in eadem Ecclesia constitutus est dignissimus, perpetuū ibidem temporib[us] obseruetur. Præterea quæcumque possessione, quecumque bona eadem Ecclesia iuste, & canonice possidet, aut in futurae conuictione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblativa fideliter, seu in alijs iustis modis, Deo proprio potest ab alijs, firmata vobis, vestrigis, successoriis, & iudicata permaneat: in quibus bec[us] proprii ducimus exprimenda vocabilis. Locum ipsum, in quo prefata Ecclesia sit, cum pertinentiis suis, quecumque, a quadam Episcopi abbatu[m] monasteri S. Andreae, & S. Marie de Certez et partibus Isterie per amphitheatrum, ac etiam, que a Cetera, Cesenate, & Ariminensi Episcopi eidem Ecclesiæ rationabiliter concessa sunt. Aquamolum vero cum fidamine, & adiacentis suis extra portam sancti Laurentii Rauennateni, vbi molestantem confundit illi, & exstantem, qui super aquam ante eandem portam sumitem confidere cernunt, in superiori, & exteriori parte eiusdem pontis, ad ins[er]m beati Petri pertinet, predictis uocis vestigis inbarbare, vobis concedimus, sub confiunctu[n]is denarii Lucentis moneta, a retra Ecclesia nobis, nostrisq[ue], successoriis annualiter perfidando & quæcumque à bona mensa Gualtheri quondam Rauennateni archiepiscopo Ecclesia vestra dum portas inuidit, sunt collata, cum terris, pratis, vinedis, servitoribus, & usagi, & pascuis in bosco, & planis, in aqua, & molestantiis, iuxta, & semitis, & in omnibus alijs horribilitatibus, & invenientiis suis. Licit etiam vobis clericos & sculo fugientes ac conuersores in Congregationem vestram suscipiatis, ab quæ aliquo Episcopi, vel Propositi contradictione, si & loco de quibuscumque paroibus vestre locutati, ac disponeat ad conuersationem per vos ipsos adiungi, nisi forte aliquis per legale uite conditionibus confundatur obnoxia, noli Episcopus, vel Propositus vobis interdicere audias: Solique fratrum licet possit factum apud vos professione, de claustris, vel de domo vestra discedere ab ipsius occasione, sine Prioris Ecclesiæ vestra. aut ab his conuictione. Quod si quis ex laicis, vel clericis profisit de claustris, vel de domo vestra discedere, & conuincit, redire contiperit, Priori Ecclesiæ ipsius, qui pro tempore fuerit, ex apostolica autoritate fit factus eti modo à suis officiis suspendere, & excommunicare. Subsensus vero, sive interdictum, vel excommunicatum nullus Episcoporum, Abbatumque suorum, vel tenet præsumat. Que omnia autoritate apostolica concedimus, quæcumque apud vos Canonici Ordini non Domino præstante reguerit. Præterea clericorum tonsuram in vestro loco regulariter per professorum voluntarium vivere, nostra concessione vobis facere licet. Porro clericorum vestrorum ordinatio, i.e. maluerit Catholico Episcopo, suscipienda licet, habebatis, si quando Rauenna Episcopum non habuimus, vel sit, qui in ea foris, consiliter, non est Catholico. Sanè fructuum vestrorum, quos vobis vestris laboribus, sumptibusq[ue], coligitis, nullus Episcoporum, vel Episcopali ministeriū decimā à vobis exigere audeat.

Caput aquæ factorum locorum vestrorum liberis etem decretum est, ut eorum quæ se de speleri deponent, deuotio, & extreme voluntati, nisi fornicatione, deuotione, & extreme voluntati, nisi fornicatione, reuocetur, vel interdicto sunt, aut eis publice iurato, nullus obstat: Salua tamen iustitia illius, inquit, cuiuslibet corporis, & quæcumque corpora summa, vel alijs elementis flatuimus. Et ordinarios autoris amplexus promulgat, ut prefata Ecclesia vestra cum amplexu corporis constituta, ad se pertinibus, ab officiis etiaria facio ne immunit, ut videatur si post archiepiscopum Rauennatensem, vel alium tandem episcopum suum parochia aliquam Ecclesiæ propinquam habet, vel decedente archiepiscopatu[m], vel loco studiis Ecclesia ad Romanum transiit, ut inspiratorem, eniustetur rei gratia, præsumatur, nam vobis exalacione in argento, ex aliquid alijs stipendijs de eius officiis ut facere audent, sed ibidem hospitiis quæcumque requiescere possint. Præterea si spiculatio, cum Rauennati, vel aliorum Civitatis, vel in locis communis pro militibus, vel pro munitione, vel in Castro collegiam sacerdotum, iam dictis summis, ut ab omnibus exalacione sublaminis omnisq[ue] præsumatur. Decretum ergo, ut nullum humanum lece prestatum Ecclesiæ temere præsumat, aut tunc possiones asperre, minuere, aut quæcumque tamquam at fatigare: sed ea omnia integræ conscientiarum, pro gloriam gubernatione, & subiectam confitentia, omniummodu[m] vobis profuturæ. Quælibet Apollinis extortio. Si quisq[ue] impromulgatio, secularisq[ue] persona, hanc nostræ institutionis paginis faciat, contra eam venire revocare, sive, tertio communite, si non satisfacti, deponit, et respondeat, potestatis, honorisque sui signat, respondeat, secundum indicio de perpetuataque cognitio, & a sacra missa Corpore, Propterea Domini & Domini Redemptori nostri Iesu Christi deponit, atque in extremo examen diffringit, confessio. Cunctis autem eidem loco iusta seruari, ut per Domini Iesu Christi quatenus & huiusmodi bona exalatio persipient, & apud diffringit, non premit, arena paci inueniant. Amen. Datum Apud Calviu[m] Indi 1251.

15. Vibani IV. datum anno 1262. incipit: *Concordia*, Concordat cum priuilegio Alexanderis, maxime in facultate collata Priori tonfurandi clericis in illo monasterio proficeri volentes, hoc enim mos in eodem monasterio, nullum canonicum profecionem admittendi, nisi prius per plenam tonsuram clericatus initiatum, quod indebet etiam in antiquis monasteriis constitutum.

16. Clementis V. datum Idibus Aprilis Pon-

titulus fuit anno quarto. incipit: *Soleat annuere,*

Confirmat omnia priuilegia, immunitates, excep-

tiones, indulgentias, & libertates ab exactiori-

bus tonfuribus obtentas.

Adiunt etiam alia priuilegia Imperatorum

Quietus IV. Friderici II. Henrici IV. & Lotharii